

המגרש פרק תשיעי גיטין

פה.

עין משפט
נר מצוה

(א) ס"ה ל"ג, (ב) ג' לעיל:
תמונת פניו; (ג) א' לתמונת
מו: ו(ד) ט"ו; (ה) מרסו ה';
(ו) ג' תמיהו; (ז) י' ו' ו' ל' ל'
תמונתו.

תורה אור השלם

1. ואיש אשר ישכב את
זכר וישכב אשה
תועבה עשו שניהם מות
ימיתו דמיהם בהם;
2. כל נדר וכל שבועת
אשר קבעת בפני אשה
דקמתו ואישה יפרנה;
במדבר כ יד
3. ובהן פי יקנה נפש
קנין כסף הוא יאכל בו
ורחל ביתו הם יאכלו
בלחמם; ויקרא כב יא
4. ואם אין אחים לאביו
ותחתם את נחלתו
לשאריו ויקרב אליו
ממשפחתו וירש אתה
היתיה לבני ישראל
לקחת משפט כאשר
צוה ה' את משה;
במדבר כו יא

מוסף תוספות

- א. לא גזירה לגזירה
היא (אלא). רבינו קרמקס.
דחינו
בכתב ולא פקיעי אינשי
בין טופס לתורף מיתוף
ואתי לינשא לפני התורף
אפילו בחוץ. ש"ק.
ג. ע"י ע"ה. מוס' ה"ש.
ד. רב נתמן גופיה
מוקי. מוס' ה"ש.
ה. רבא. מוס' ה"ש.
ו. רבנן (בבבבב ע"ג)
אלמנה לכהן גדול גורשה
ולחופה לכהן הדיוט של
האירוטין לא יאכלו
בתרומה. פירוש משום
דמשמרת לביאה פסולה
לא אכלה. ש"ק.
ז. בדמיונה אכלת
מן האירוטין והו ששיר
בבט שלא תאכל. מוס'
ה"ש. ח. כיון דמרבנן
לא אכלה. מוס' ה"ש.

פסקי ר"ד

חזן שפוסל ע"פ פוסל
בכתב ע"פ שאינו פוסל
בה אילו פוסל בכתב:
א"ר זירא מחלוקת לפני
התורף דר' סבר גזירין
ע"פ אלו חזן ורבנן כהו
לא גזירין אבל לאחר
התורף דברי הכל כשר;
ורבא אמר מחלוקת לאחור
התורף דר' סבר גזירין
לאחר התורף אטו לפני
התורף ורבנן סביר לא
גזירין אבל לפני התורף
דברי הכל פסול. פ"י ס"ל
לרובא כל הנתיב דמיכתיב
בינתיב קמי התורף פוסל
מן התורף שאין לו ספר
כריתות כיון שתנאי תרוב
תוכחו ואי"פ שהוא תנאי
כשר והאשה ורצה דקיימו
אלא צריך לכתוב הגט
כ"י תנאי ואפילו שרודה
להתנות ליה בעת שמותו
לה. ור' זירא סבר אם
תנאי כשר הוא אינו פוסל
ומקרי ספר כריתות כיון
שיכולה לקיימו והכח
כרא. נמצא מעכשיו לפני
פסק ההלכה ולפני התורף
פוסל חזן כ"י בכתב כ"י
שכתב תוכניו ב"י בעל פה
כגון שהדיוט והחופי כתבו ע"ד כן שאין לו תקנה עולמית לג' זה וצ"ע מהו תנאי כשר הוא פוסל דוקא בכתב שאין לו

ואוקימנא בחזן. דריש פירקין (פג). ושמעינן מיניה דלילו צעל מנת אפילו
כחצו בתוכו כשר: אימא דברי הכל כשר דר'. ר' זירא לטעמיה דחוקי
פלוגתא דלפני המורף הלכך ד"ה פסול לא משמחת לה: ולימא. ליה
רבי זירא לתנא תני ה"ו פסול ולא תימני דברי הכל וימנא רבי ה"א:

פתא ד"ה אגטייה. ע"כ דברי הכל
אתנייה רביה לתנא דתי אגטייה הכל
זה לא הוה מוחלף ליה דדברי הכל
אפילו שכן גירסא שלו אבל כשר
בפסול מוחלף ליה אם שכן שמועמו
להכי אמר ליה תני דברי הכל כשר
דמסתברא דהכי אגמריה רביה:
מתני' אלא לאנא ולאנדן כו.
לאו שירא הוא דללאו אסור אישות
נמי לא תפסי להו דה קדושין:
אלמנה לכהן גדול. כיון דקדושין
תופסין בחייבי לארין דלאמרינן דפ"ק
דקדושין (דף י"ג). ולהאי לא תפסי
משום אסור אישות שבה אשתה
דשייר בגיטא: ולכל מי שיש לה עליו
קדושין. אם היתה פנויה ואפילו
בעצירה דלחור לאו: פסול. דהו
שיור: גמ' לנלא דרישא. ולכל מי
שאין לה עליו קדושין: נפני. מן
הגזעוין שהיו משצעה אומות ואיכא
לאו דלא מתחמן (פג): מזרי ואדומי.
בזן שלשה דורות שהס דאיסור
עשה: חזן מקדושי קטן. חזן
מפלוגי קטן הוא: קטנה מתגרשת.
אם קיבלה גיטה לאחר מיתת אביה:
בקידושי אביה. כלומר ואפילו קידשה
אביה לאיש הזה דהו להו קדושין
גמורין: והא בעינן וילאה וסיסא. ללא
מיגרשה אש"כ ראוייה לקדש את עצמה
לאיש אחר: אלא אפילו לכלל הויס.
לאחר זמן וקא חשיב ליה מעשיו ללא
דק קרא למימר דתיחא השתא דת
הויס לענין שירא נמי הו שיור:
הגולדיס. עמידין להולד: או דלמא
עמידין דמסילדי. ומיתסרף עליהן
מפניו (אשתו) של זה הלכך הו שיור:
עבד ועובד כוכבים נמי. הא מלית
למימר בהו עמיד דימגיירי ואפ"ה לא
הו שיור: השפא מיתס לא הויה ליה.
כל זמן אשתמה קיימת ולא הו שיור:
חזן מוגותיק. שלא תצעלו צנות:
או דלמא שיר צניא. צעלמא וכ
אישות קרינן בה: אנא ואנדן צני
ישואין נינשו. דמיסק אדעמיה
דבעי לתמניי צדה הא לא תפסי
בה קדושין: אלא לאו צנות. ואנא
ואנדן הוא דלא הו שיור דללא הכי
נמי אסירא להו: ודלמא צנישוואין.
קמי מתניי וף על גב דלא אורחא
הוא הלכך לאחר הו שיור אבל
צנות אימא לא הו שיור: משכי
אשה נכשי. הקיס שני משכני לכל
דבר: ואישה יפרנו. וכיון דשייר הפרת
מדרים לגביה אישה קרינא ציה:
מפרומסקין. שאם נכשיל לכהן לא
יאכילן צתורמה: קנין כסף. הוא יאכל
בו כמיבי והאי כיון דלאו בר הכי הוא
לא הויה קנין כסף ואשתתה דשייר
צקדושין אלל כהניס: חזן מירושסק.
שאם תמתיי אלו יורשן: ממשפתו
יורש אופס. מכאן שהצעל יורש את
אשתו וכיון דאיהו יריב לה אשתו היא: חזן מקדושיק צעטר. שאם יקדושן צעטר לא ייה קידושין כלומר ששיר אחד מדרכי קדושין ולא ששיר
את כולם: ואיסקס הוויס להדי. והיכא דשייר חדא מינייהו לא קרינא ציה וילאה: מתני' גופו של גט. עיקר כתב הגט קר יכתבו צו:
ותן

דברי הכל כשר. אע"ג דבחזן פסול דלפניו אמר המורף כדאמרינן
בספן ואי צנית אימא לאחר המורף ודברי הכל מ"מ לא
גזירין ציה ע"מ אטו חזן דחזן אמר המורף אינו פסול אללא מדרבנן
גזירה אטו פסול ולא גזירין גזירה לגזירה: רבא אמר
מהחוקת לאחור התורף. דלצי גזיר
ע"מ דלאחר המורף אטו ע"מ דלפני
המורף אע"ג דלפני המורף נמי אינו
אללא גזירה אטו חזן כולה חדא גזירה
היא: אברא לפני התורף דברי הכל
פסול. דגזירין אטו חזן ומחן הוא
פסול גמור אפילו על פה דקשר רצא
ללא נכתב בשם כתימות:

ומתני' דקתני לכה ואוקימנא
בחוץ אבל על מנת לא
פסול לאחור התורף ורבנן. והוא דין
דללאו האי טעמא כריך לאוקומי
מתני' אמר המורף מדקמי כחצו
דמשמע אבל על פה כשר:

תניתיה קטנה מתגרשת בקידושי
אביה. וא"ס דלמלא חזן

הארוסין אפירי וציש לה לא צד דנת
הויה היא ועוד אמאי לא קא מייתי
מתניתין דפרק התקבל (לעיל דף פ"ג).
קטנה שאתמה התקבל ליה גיטי אינו
גט עד שגייס גט לידה ומוקמינן לה
פ"ב דקדושין (דף מד). צלון לה אף
ואורי דהך צרייתא משמע ליה בכל
ענין אפילו אין לה אף או מן השואין
דלין לצניה רשות צה אבל מתניתין
דמתקבל מצי למדחיה צדיש לה אף
דמשמע פשט דמתניתין דקתני צמר
הכי ואם אמר אביה כו והכי הוה צני
למידק צפיק שני דקדושין (דף מד):
צדיש לה אף עסקינן:
חזן מתגרשת ביהו. פי' צקונטרס
שאם נכשיל לכהן לא תאכל
צתורמה ואין נראה לר"י דללאו דכל
לא אכלה צתורמה דגרושה מתחלת
צתא כהן ואפילו קידשה ושאה ולא
צא עליה דמשמרת לציה פסולה
הוא אע"ג דאהני מה שמשער שמתא
אסורה לאכול מן המורה. מכל מקום
נראה דחזן לפרש כן ונראה לפרש חזן
מתרומה שהוא כהן ומגרשה לכל דבר
חוץ שלף מתאסף צאילתה או הו שיור
דקיני כסף אמר רחמנא דע"י קידושין
אוללת צתורמה אם כן עדיין קידושין
עליה ואין זה כריתות או דילמא
צקדושין לא הא ששיר שמתול להתקדש
למי שתרלה וכי האי גונגא פי' צקונטרס
עלמא גבי חזן מירושסק ומתפרת נדריך:
רבי

ולאביך ובכמאי אילימא בנשוואין אבא ואביך בני נשוואין ניהו ואלא לאו
בנות ולאבא ולאביך הוא דלא ששיר הא לאחר ששיר דלמא בנשוואין דעבר
ואינסיב חזן משלא כדרכה מהו בכדרכה הא לא ששיר או דלמא
ימשכבי אשה כתיב חזן מהפרת נדריך מהו בנשוואין הא לא ששיר או
דלמא אישה יקימנו ואישה יפירנו כתיב חזן מתרומתיך מהו בנשוואין
הא לא ששיר או דלמא קנין כסף חזן מירושתך מהו בנשוואין
הא לא ששיר או דלמא לשארין וירש אותה כתיב חזן מקדושיך בשטר
מהו מי אמרינן אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה או דלמא ויצאה והיתה
איתקוש הוויית להרדי יתיקו: מתני' גופו של גט הרי את מותרת לכל אדם
רבי

בר א ב מ"י פ"ח מנל
גירושין הל' ד סנן
עשין וטועי' אהיע סר'
קמ ספק ג'
בה ג ד ה מ"י ח' הל'
ה ספני ש טועי' סר'
אהיע סימן ק"ט ספק ג':
בו ז ט י מ"י ח' ח'
הלסה ו טועי' שס
ספק ג':
בו כ מ"י שס הלסה ו:
בה ל מ"י שס סנן שס
טועי' שס ספק ג':
בס ז מ"י שס פ"א
הלסה ד סנן שס
טועי' אהיע סימן ק"ט
ספק ג':

גלוין הש"ס
תוס' ד"ה תניתיה קטנה
וכו' בהפ"ד דביש לא אה
עסקינן. ע"י לעיל דף ק'
ע"ג מ"ה' נעה:

פסקי ר"ד (המשך)
תקנה עולמית אבל בעל פה
לא פסיל אבל מיהו צריך
ליטנו לה באותו התנאי
כיון שנתכח התורף ע"ד כן
ואם רוצה הבעל לחזור מן
התנאי ולגרשה בלא תנאי
צריך לכתוב לה גט אחר
בלא תנאי ולאחר התורף
חוץ פוסל דוקא בכתב
אבל בעל פה לא פסיל
ליה אלא יכול ליתנו לה
בלא חזן והוא כשר ע"מ
אינו פוסל אפילו בכתב
שכל מה שרודה להתנות
אחר התורף כן בכתב
בין בעל פה יכול להתנות
ואם רוצה לחזור מתנאי
ולגרשה בו בלא תנאי
הרשות בידו כיון שהתורף
נכתב בלא תנאי: מתני'
אז את מותרת לכל אדם
אלא לאבא ולאביך אחוי
כוכבים ולכל מי שאין
לה עליו קידושין כשר.
פ"י דכיון דאסירי עלה
דמארוייתא לאו שריו הוא
וכשר הרי את מותרת לכל
אדם אלא אלמנה לכה"ג
ישראל לתוך ולממור ולכל
מי שיש לה עליו קידושין
אפילו בעבירה פסול: בעצ
מניה רבא נתמן חזן
מקדושי קטן מהו השתא
מיהו לא בר היה הוא
או דלמא אחתה היה
ופשט ליה דכיון דתאי
לכלל הויה שרואו: הוא:
חוץ מן הגולדיס מהו
השתא מיהו לא איתלידי
או דלמא עתיד דמיתלידי.
חוץ מבעל אחותה מהו
השתא מיהו לא חזיא ליה
או דלמא זמנין דמיתה
אחותה וחזיא ליה חזן
מונותיק מהו בנשוואין הא
לא ששיר או דלמא הא
ששיר בביאה חזן משלא
כדרכה מהו בכדרכה הא לא
ששיר או דלמא משכבי אשה
כתיב: חזן מהפרת נדריך
מהו בנשוואין הא לא ששיר
או דלמא אישה יקימנו
ואישה יפרנו כתיב חזן
מתרומתיך מהו בנשוואין
הא לא ששיר או דלמא קנין
כסף כתיב חזן מירושתך
מהו בנשוואין הא לא ששיר
או דלמא אישה יקימנו
ואישה יפרנו כתיב חזן
מתרומתיך מהו בנשוואין
הא לא ששיר או דלמא קנין
כסף כתיב חזן מירושתך
מהו בנשוואין הא לא ששיר
או דלמא משכבי אשה
כתיב: חזן מהפרת נדריך
מהו בנשוואין הא לא ששיר
או דלמא אישה יקימנו
ואישה יפרנו כתיב חזן
מתרומתיך מהו בנשוואין
הא לא ששיר או דלמא קנין

לה בכסף ובביאה אודלמא והיתה כתיב איתקוש הוויית להרדי ויאוקמו בתיקין וכל יתיקו דאיסורא לחומרא: מתני' גופו של גט הרי